

Abstrakt

Tato práce představuje etnografii „mateřské“ v České republice, která je přiblížena skrze analýzu zkušeností, postojů a reflexí 14 českých matek žijících v Praze. V českém prostředí kulturně naturalizovaný a institucionálním nastavením podporovaný model

3-4leté „mateřské“ má zásadní dopad na pozici ženy v rodině i v rámci společnosti. České matky se dnes téměř automaticky stávají hlavními pečovatelkami o dítě v raném věku, mnohdy však postrádají výraznější pomoc v péči ze strany rodiny či networků běžných v minulosti. Využívání soukromých jeslí či placené chůvy pak, vedle finanční nákladnosti, brání v Česku i kulturně negativní postoje vůči takovýmto formám péče. České matky se rovněž potýkají se dvěma ideologiemi – jednou, která zdůrazňuje význam celodenní mateřské péče pro dobro dítěte, a druhou, která vyzývá k nutnosti seberealizace v rámci vlastní profese a podílí se na etablování nízkého statusu matky v domácnosti. Tato etnografie se soustředí na vzájemně se podobající, ale mnohdy i protichůdné chápání mateřské role skrze biografická narativa třech vybraných skupin českých žen: matek, které se několik let věnují celodenní péči o dítě v domácnosti; matek, které pracují na poloviční úvazek; a matek, které se vrací do zaměstnání „brzy“ po narození svého dítěte.

Klíčová slova:

„mateřská“, mateřství, péče o dítě, gender, genderová rovnoprávnost, dělba práce v rodině